

# FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

K.

..... APARE DUMINECA .....

## Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . .	160 Lei
Pe jumătate de an . . . . .	80 „
Pe un pătrar de an . . . . .	40 „
Un număr . . . . .	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an . . . . .	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

## Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

## Collaboremus!

Am trecut peste edificatoarele serbători ale Crăciunului, nu fără oarecare părere de rău. Peste anul cel vechiu încă am trecut — deși mai puțin înduioșați — și un pas înainte am făcut din pragul noului an. Totuș ne stăpânesc încă de-a binelea frământările de frică și speranță, proaspăt sălășluite la noi, din prilejul anului celui nou.

Am urmărit multe, foarte multe gazete în aceste zile de odihnă a trupului și a sufletului, și nu fără puțină uimire am constatat, că slovele lor s'au trudit, și cu oarecare succes au și realizat, un potrivit decor de gânduri și simțeminte pentru preamărirea Celui născut în ieslea din Vitleem... Iar în jurul anului nou, bilanțări ale faptelor și realizărilor anului expirat, cu indemnuri de revizuirea conștiințelor... toate în funcție de teama și respective speranța în surprinzele noului an.

Contratele nostru „Telegraful Român” din Sibiu, vădit impresionat de consensul întregii prese creștine scrie, și cu drept cuvânt, că „la serbătoarea de acum a Nașterii Mântuitorului, întreaga presă din țară a consacrat pagini numeroase, preamărind pe Domnul”...

Poate că n'ar trebui să exalăm atâta bucurie, când ne gândim, că poporul nostru este crescut în spirit adânc religios, cu vechi și frumoase datine bisericești — și deci lectura ce i s'a dat de serbători nu are în sine nimic deosebit; când prin analogie constatăm, că de-o pildă în Ungaria profesorii universitari, alături

de prelații înalți țin conferințe radiofonice despre economia mântuirii divine și despre sfinții Bisericii acesteia; când, în fine, toată lumea creștină este convinsă și apreciază binefacerile acesteia!? Totuș, vădita bucurie a confratelui sibian, la care adăogăm pe a noastră dovedește, că este vorba de o surpriză, de un lucru nou, când unanim, la serbătorile Nașterii Mântuitorului se scriu lucruri în legătură cu viața și faptele creștine, în întreaga presă din țară. Și aceasta pentru că într'o țară ca a noastră, în împrejurările actuale mai ales, tendința generală de a intensifica spiritul creștinesc făcându-l să pătrundă în toate straturile Societății noastre, este nu se poate mai bine venită și binecuvântată!

Înzadar ne trudem noi modeștii slujitori ai bisericii să adunăm în jurul acesteia pe aceia cari zilnic deraiază dela căile bune, pe aceeaș măsură înstrăinați de ea, dacă pe ei îi consolează deșertăciunile acestei lumi, în slujba căreia stau adeseori forțe — talente întru sfidarea Bisericii și a slujitorilor ei! Înzadar arhieriei și neprihănite fețe bisericești propovăduesc într'una cuvântul adevărului, înzadar așteaptă ei înrădăcinarea lui în suflete și roada lui cei bogată, când *oameni luminați* nu se sfiesc, să arunce — dela catedre chiar — în sufletele plâpânde, netasta semință a necredinței! Unde este mâna de ajutor, pe care om și om trebuie să-și dea pentru readucerea la liman a celui rătăcit? Unde este conlucrarea frunțașilor gândului pentru conducerea, pe drumul cel drept, a acestei omeniri hoinăritoare? Ori este religia în cre-

1881 30

lari neavând trebuința să zică: „cred într'unul Dumnezeu, Tatăl atotștiutoru\*)“... ei având doctrina unui Saint Simon, care este împotriva milei și a ajutorării aproapelui, ceea ce este tocmai fondul spiritului uman, ori au pe Karl Marx — idolul bolșevic — ori pe Max Stirner, anarhistul, ori nenorocitul lor spirit de o zi?!

Nu! Cel care în gând și faptă nu este împăcat cu religia creștină, acela dă dovadă, că n'a trăit o clipă măcar în spiritul acestei doctrine divine! Și este o formulă a unor spirite cu totul simpliste, negarea sau condamnarea unui lucru, pe care nu-l cunosc măcar!

Introduceți dar, cinstită presă, și încurajați cu adevărat spiritul creștinesc în toată pulsația vieții noastre publice și private; veți constata, cu timpul, mai puține furturi și fraude; dați celui cu cinstea cinste, celui cu dreptatea dreptate și sunteți în asentimentul Scripturii Sfinte; în fine, pe binefăcătorii și ajutătorii săracilor și pe marii filantropi laudați-i, și iarăș lucrul creștinesc ați făcut!

Iată câteva din cununa lumatelor învățături ale lui Christos, la a căruia Naștere întreaga presă din țară a consacrat pagini numeroase...

Anul cel nou, în stăpânirea căruia am intrat, ne-ar aduce astfel — poate — mai multe bucurii și mai puține temeri!

## Vizitațiunea canonică.

(Continuare la Nr. 52 din anul trecut).

### labuca.

La labuca, unde credincioșii bisericii noastre abia numără 347 suflete, Arhipăstorul a sosit când începuse deja să însereze.

Primarul Stefan Sieger, împreună cu notarul comunal Petru Fuchs, au așteptat pe P. S. Sa în fruntea unui banderiu încă la hotarul comunei și astfel au condus pe P. S. Sa până la sf. biserică, unde credincioșii noștri și mulți credincioși romano-catolici așteptau sosirea Arhipăstorului nostru. Pompierii satului țin cordonul, iar muzica pompierilor salută sosirea Arhiepiscopului cu un marș, ale cărui acorduri se pierd în uralele de bucurie ale credincioșilor noștri.

Arhipăstorul este condus cu litia în sf. biserică, unde se săvârșește doxologia de către protopresbiterul tractual I. Murgu. Răspunsurile le dă cu multă preci-

ziune corul unit din localitate de sub conducerea țaranului Pavel Perin.

La sfârșitul doxologiei, păr. protopresbiter I. Murgu salută cu cuvinte pline de avânt pe P. S. Sa, făcând istoricul înființării acestei parohii filiale arătând jertfele credincioșilor și munca depusă de fericitul protopresb. Trifon Miclea întru înjgheburile ei.

Arhipăstorul mulțumește credincioșilor și autorităților pentru buna primire, exprimându-și totodată bucuria că vede pe locuitorii comunei trăind în bună înțelegere și dragoste frățască. Aduce apoi laudă credincioșilor pentru jertfele aduse, întru înjgheburile parohiei și a zidirii capelei, care este curată; frumos aranjată ca un pahar. În fine, îndeamnă pe credincioși la supunere loială către M. S. Regele Alexandru I și către autoritățile Statului S. H. S., precum și la tăria credinței către biserica străbună și către neamul nostru, de ale cărui datini să nu se lapede, ci să le păzească cu sfințenie, păstrându-și și portul strămoșesc.

Terminată fiind doxologia, Arhiepiscopul controlează cele sfinte și odoarele din sf. altar, apoi iese în naia bisericii, unde primește omagiile delegațiilor autorităților și cele ale membrilor comitetului și epitropiei parohiale, dela cari se interesează și despre situația lor din comună.

Din biserică, Arhiepiscopul este condus cu litia până la poartă bisericii.

Intre uralele nesfârșite ale credincioșilor și între acordurile melodioase ale muzicii pompierilor, P. S. Sa și suita Sa părăsește comuna, fiind, dealungul străzilor, mereu aclamat de urările de „Să trăiască“ și „Hoch“ ale locuitorilor.

Dela labuca, Arhiepiscopul a plecat peste Panciova la Satul-nou, unde a fost iarăș găzduit în ospitala casă a păr. I. Murgu. Seara noi ceiați am fost oaspeții părintelui Victor Popoviciu la cină fiind invitați și onorații din comună.

### Uzdin.

Mâne-zi Mercuri, în 10 Octomv. 1928, Arhipăstorul deja des de dimineață a luat dispoziții de plecare, căci avea să viziteze comunele: *Uzdin, Dobrița și Seleuș.*

La Uzdin plecăm peste comuna șvăbească Kraljevicevo (Franzfeld), unde și astăzi mai sunt câțiva români. Trecem apoi pe lângă câteva comune sârbești și după un drum de peste o oră, suntem în Uzdin, a doua cea mai mare parohie din eparhia noastră.

La intrarea în comună Arhipăstorul este așteptat de un impozant banderiu, precum și de mai multe automobile și trăsuri, în frunte cu primarul comunei și cu notarul comunal Savu Puia. De față era și senatorul de Timiș-Torontal Pavel Obădeanu, originar din Uzdin, care a ținut să ia și el parte la acest praznic de bucurie al consătenilor săi.

Străzile până la biserică sunt împodobite cu mai multe arcuiri triumfale și sunt pline de popor, care rând pe rând se atasează cortegiului episcopesc. Din ferestrele caselor atârna covoare care de care mai frumoase.

\*) In loc de atotștiutorul.

Aproape la fiecare colț salve de „topuri“ (treascuri) salută sosirea Arhiepiscopului.

La poarta dela curtea bisericii, care este zidită în mijlocul unei grădini de 16 jug. chiar mijlocul satului așteaptă mulțimea credincioșilor, apoi membrii comitetului și ai epitropiei parohiale, încunjurând pe cei doi preoți ai locului Traian Bojin și Iulian Onciu, cari așteaptă pe Arhiepiscop cu sf. cruce și cu sf. evanghelie, în mijlocul copiilor îmbrăcați în stihare.

Arhiepiscopul este condus cu litia în sf. biserică. Aici se săvârșește rugăciunea de mulțumită, la sfârșitul căreia preotul Tr. Bojin salută pe P. S. Sa, făcând o minunată schiță a situației din comună, atât în ceea ce privește viața religioasă-morală, cât și cea școlară și economică a credincioșilor.

Arhiepiscopul i-a cu plăcere la cunoștință cele arătate de preot și îndeamnă credincioșii să grijească nu numai de cele materiale și trecătoare, și mai vărtos de cele sufletești, fiind cu nestrămutată credință către biserica strămoșească, caie ne-a ocrotit dealungul veacurilor.

După aceasta P. S. Sa a intrat în sf. altar și a cercetat cum sunt păstrate cele sfinte.

Din biserică Arhiepiscopul a fost condus cu litia până la casa parohială de vis a vis, unde a cercetat familia preotului Tr. Bojin. De aici P. S. Sa a mers la locuința capelanului Iulian Onciu, unde Arhiepiscopul a adunat în jurul său pe membrii comitetului și ai epitropiei parohiale, cu cari s'a întreținut timp mai îndelungat interesându-se mai deaproape de toate nevoile lor.

Tot aici s'a servit și masa, la care au fost invitați și șefii autorităților și fruntașii din comună.

După masă, la ora 2 p. m. Arhiepiscopul și suita Sa, însoțiți fiind de aproape toți intelectualii din Usdin, au plecat la Dobrița.

(Urmează).

## Cultura creștină.

De: C. Rudnean

În marele patrimoniu al culturii generale Creștinismul a lăsat urme adânci. Dela apariția lui Christos și până azi mințile cele mai luminate au căutat să desprindă figura divină a lui Christos.

Scriitori, literați, artiști, filosofi și teologi sunt preocupați de soluționarea problemelor generale ale Creștinismului.

De 2 milenii forța creștină stăpânește viața în toate domeniile ei. Omul modern de azi cu toată ingeniositatea tehnicii moderne simte pulsația adâncă a vieții lui Christos,

Christos ne luminează zi de zi, arătându-ne senzul real al vieții curate.

Cultura creștină reprezintă efortul intimă a spiritualizării materiei, a întronării Binelui și a contemplării celor mai simple dar sfinte învățături ale lui Christos. Ea e de un ordin adânc sufleteș, e îmbinarea celor trei facultăți ale omului prin armonizarea virtuții creștine.

Cei însetați de această cultură vor înțelege paginile sublime ale „Cărții Sfinte“, vor putea desprinde înțelepciunea din scrierile sfinților Părinți ai Bisericii creștine.

Spiritul creștin a revelat senzul vieții și a perfecționat problema fericirii și a mântuirii omului.

În cultura creștină culminează *idealul creștin*, care cultivă pacea, dragostea, mila, suferința.

Literații cei mai de valoare scriu în senzul creștin. Lumea 'ntreagă se ridică până 'n sferile vieții creștine.

Cunoștințele științifice, artistice, filosofice, toate măresc patrimoniul culturii creștine, care ne ridică viața creștină la o treaptă mai mare.

Cultura creștină desăvârșește sufletul omului; ea-l înalță la lumina superiorității Sale, descătusându-l de multiplele păcate care-l rod zilnic.

Pe Golgotha s'a cimentat supremul ideal al neamului uman, prin suferința lui Iisus Christos, care a înfrânt *Păcatul*.

Și suferința e înfrântă și azi prin încordarea spiritului în clipele cele mai grele.

Cultura creștină, conține toate aceste forme inerente înaintării sufletului creștin.

Sufletul creștin armonizează zilnic cunoștințele multiple ale diferitelor științe, punându-le în conformitate cu legile divine. Din această armonie răsare *virtutea creștină*.

Cultura creștină ne arată clar că de două mii de ani gândirea umană e adânc influențată de creștinism; sunt nenumărate dovezile cari ne confirmă acest crez.

Asimilând cultura creștină vom înțelege manifestările superioare ale gândirii creștine, ne vom identifica cu *crezul creștin*, vom trăi în *simplicitatea dar sfințenia creștină!*

## Binefacerea.

Meditație, de preotul Sinesiu Blstreanu.

Am cetit într-o carte o legendă, pe carea v'o istorisesc:

Era odinioară o copilă orfană de tată și de mamă; era sărmană de rudenii și săracă, că n'avea casă de locuit, dar n'avea doară nici un pătuț de dormit; d'apoi ce să mai înșir, că ea nu avea altceva decât hăinuțele de pe ea și o bucată de pâne în debila-i mână, pe carea i-o întinsese un suflet milostiv. Era însă o copilă bună, temătoare de Dumnezeu și miloasă. Și fiind ea atât de părăsită de lume, își luă îndrăzneală și cu încrederea în Tatăl ceresc ieși din oraș și porni pe câmpie. În drumul ei întâlnește un om sărac, un cerșitor, care îi zice: „Vai copilă, dă-mi să mânc ceva, că's atât de flămând!” Ea fără părere de rău, îi dete întreaga bucată de pâne, zicându-i: „S'o mândi sănătos!” Și porni înainte. Se ivește un copil, care văicărându-se striga: „Îmi degeră capul, dă-mi proboada de pe capul tău, ca să-l acoper!” Ea fără împotrivire îi întinde cărpa ce o avea pe cap. Mai mergând în drumul ei o leacă, dă de un băiat ce n'avea surtuc în spate și tremura d'abinelea, și ea îi dete scurteica ei. Ajunse într'o pădure și se întunecase deja, când de colea o agrăește o copilă: „Vezi-mă, că n'am cămașă și deger de frig!” Iar ea își zicea: „Și așa-i noaptea neagră și n'are nimeni să mă vadă că sunt goală, deci aș putea să-i dau cămeșa mea!” Și desbrăcându-se o dete copilei necunoscute, carea pieri în codru. Și cum sta ea așa fără pic de haină în spate observă, că din ceriul înstelat — deodată — cad stele mărunțele la picioarele ei; iar pipăindu-le dânsa, erau galbeni, aur curat. Spre marea ei iumire, ea mai avea pe dânsa o cămeșuță nouă din cea mai aleasă pânză și într'ânsa își adună mulți galbeni și deveni buna-bunelor pe întreaga-i viață.

Spuneți iubitorilor, oare copila aceasta n'avea în sine o parte din însușirile dumnezeiești, că deși era orfană, părăsită și foarte săracă, avea buna însușire a binefacerei.

Deși neștiutoare de carte, dar fiindcă mamă sa, pân' era în viață, s'a nevoit a netezi sufletul copilei, a urmat învățaturii Mântuitorului: „Celui ce cere dela tine, dă-i și pe celce voește să se împrumute dela tine, nu-l întoarce”. Evg. Mat. 5, 44.

Noi ca oameni cu o leacă de carte, ar trebui să știm că omul e asemenea unui călător pe această lume; stăm un timp aci ca în chirie, administrăm o vreme bunurile dumnezeiești, dar la fine avem să ne dăm seamă de toate.

Binefacerea e o mare bogăție; căci a da înseamnă a semăna, și celce seamănă mult, tot mai mult va și secera.

Om bun și binefăcător e pururea bogat, avarul sau zgârcitul strigă neconținut, că-i sărac lipit.

— Un creștin cu frica de Dumnezeu și mare binefăcător, făcea mult bine, împărțind o partiică bunișoară

din averea sa la cei săraci, așa că prietenii îl dojeneau adesea, zicându-i: „Tu cu binefacerea tale ai să mori pe așternut de paie, că resfri în prostie avutul tău și ai să devini un cerșitor!” El nu da ascultare sfaturilor și continuă cu binefacerea. Ajungând la ceasul morții, zicea prietenilor: „Erați în greșală cu sfatul vostru, că-i dovedit că ceace am reținut pentru mine e o muncă pierdută, și numai atâta posed cât am dat nevoieșilor”.

„Iar facerea de bine și împărțirea să nu uitați; căci jertfe ca acestea sunt bineplăcute lui Dumnezeu!” zice ap. Pavel în cap. XIII. 16 către Evrei.

— Metropolitul Sava, cel iubitor de lege și neam, căpătase odată ca cinste un pește mare și frumos, dar nu dete voie bucătariului să i-l pregătească, că zicea: că e prea mult pentru un om smerit ca dânsul, ci dispuse servitoriului să-l dea săracului din colțul străzii, carele e mai flămând, că și așa lui îi deajuns pâne și sare. Altădată un creștin bogat îl cinstise cu o haină calduță de iarnă, dar n'o primi pentru sine și zicea: „Voiu griji ca haina asta să n'o roadă molile, dar pe tine totuș te voi avea în bunăseamă. Haina am s'o trimit ologului din dosul grădinei, că zace chinuit de răni dureroase!”

Tot ap. Pavel scrie Corintenilor: „Fiecarele precum se milostivește cu inima, nu din mâhnire sau din silă, căci Dumnezeu iubește pe dătătorul de bună voie”. I. 9, 7.

Zis-a: Pe celce are lipsă de ajutor nu-l certa, și ici nu te supăra că săracul te molestează și că la ușă, îți stă cerșitorul, ci mulțumește din sinceră inimă lui Dumnezeu, că e mai de preferat ca altul să stea la ușă ta, decât tu la a lor.

Binefacerea sustă și'n aceea, că cel înțelept și pățit dă sfat bun altuia, că un sfat înțelept dacă e dat la timp prețuește mai mult ca o comoară.

Și să știți că une-ori și un șoarece poate fi de mare ajutor chiar urieșului leu.

— Un domnitor al Munteniei, plecase într'o dimineață de primăvară călare la preumblare afară de oraș și întâlnește un țaran arând, și-l agrăește: „Noroc și spor la lucru, nenșorule, văd că tragi brazdă adâncă cu toată dragostea, se vede că agrul e al tău?” Muncitorul, care nu cunoștea pe domnitor, îi răspunde: „Dar de unde boerule, nu-s atât de bogat ca să am la îndemână moșioara mea, iață ar pentru plată”. — „Și cât câștigi la zi?” „D'apoi cât păcatele mele, vr'o două sute de lei”. „E destul de puțin, dar ajunge-ți?” „Ce are să-mi ajungă, că trebuie să-mi prisosească!” „Aceasta mai că n'o cred!” Lucrătorul răsând cu sinceritate, zisei: „Da, cu cincizeci de lei mă susțin pe mine și nevasta: cu alți cincizeci de lei plătesc o veche datorie, alți cincizeci lei îi împrumut altora și remășița de ceilalți cincizeci lei îi dau pentru numele Domnului!” „Ghicitoarea ta aceasta e cam incurcată și n'o pricep, ian vorbește mai la înțeles!” „D'apoi vezi boer dumniata: acasă am părinți, cari m'au crescut pân' eram mic și neajutorat, acum ei sunt bătrâni și neputincioși, trebuie să-

susțin deci și asta e o datorie veche. Bani ce-i împrumut, îi folosesc pentru creșterea copiilor mei, ca devenind ei buni creștini și români buni, îmi vor fi sprijin la vreme de neputință. Acasă am două surori bolnave, pe cari le susțin și îngrijesc". Domnitorului îi plăcu răspunsul țaranului și-i zice: „Îmi place și doresc ca toți țararii români să-ți seamene ție. Eu încă aș avea o ghicitoare de deslegat; dar spune-mi, mai întâlnitu-m'ai vr'odată în viață și mă cunoști oare? „Nici odată, boerule!“ „Deci până n'a trece cinci minute, ai să mă vezi de cincizeci de ori și pe toți acești cincizeci să-i duci, în buzunar!“ „Mai că n'aș crede că s'ar putea așa ceva!“ „O să vezi numai!“ Și vârind mâna în buzunar îi numeră țaranului cincizeci de galbini noi și pe fiecarele era imprimat chipul domnitorului, iar țaranul sta uimit și nedumerit, ceea ce observând domnitorul îi zise. „Să n'ai teamă, sunt bani adevărați, vin dela bunul Dumnezeu, eu sunt numai plătitorul. Rămâni cu sănătate!“

Ap. Pavel scrie: „Și ca să vă siliți a fi liniștiți și să faceți ale voastre, și să lucrați cu mâinile voastre, precum v'am poruncit". I. 4, 11.

(Urmează)

## Circulare

din anii 1796—1928, după alfabet

(Continuare din Nrul 53 a. 1928).

† Locuință pentru preoți în Băile-Erculane; să se adune colecte. 5 Maiu 1833.

Logodna făcută după tipic nu se poate desface fără proces de divorț. 71/886.

Legea nouă școlară intră în vigoare la 1 Iulie 1907. 2583/907.

Legea despre crime și delictse se referă și la preoți. 817/880.

Legea despre confesiunea copiilor aflați, adoptați și a părinților de două confesiuni. 521/884.

Matricolele; să nu se facă în ele nici o schimbare fără știrea consistorului. 835/899.

† Matricolele să se scrie pe coale tipărite în Pesta; un exemplar să se trimită în tot anul la comitat. 6/II 823, 15/XI 828.

† Matricolele; cu începutul anului 1846 să se poarte în ungurește. 14/XII. 1845.

† Matricolele; să se poarte iar în românește cu 1 Ianuarie 1849.

† Matricola; se ordonează a se induce îndată orice cas de naștere, cununie și moarte într'ânsele 7832/917 1180/928.

Morții din altă comună îi îngroapă preotul în a căruia parohie se allă mortul 1007/1869.

Moartea metropolitului Șaguna; în 21 Iunie 1873, 188/1873 protopresb.

Moașe; se institue. 28/1874.

Morții de holeră să fie îngropați îndată; să nu se cetiască stâlpi, nici să nu se aducă la biserică. 258/874.

Membrii comitetului parohial, cari absentează de două ori consecutive dela ședințe, se privesc de abziș, iar în locul lor urmează suplenteii. În perioada următoare nu mai pot fi aleși. 3047/1891.

Morții să nu fie duși descoperiți pe străjă sau la biserică, nici să nu fie sărutați cei morți de boale lipicioase. 1746/1909.

Mir să se procure dela episcopie 2015/1925.

Notarii publici se introduc. 529/1880.

Normativ în procesele divorțiale dintre fețe de diferite confesiuni. 86/1869.

Nazarenii; dacă cer, au să fie înmormântați cu preoții noștri; iar dacă se înmormântează fără preot, au să fie induși în matricole. 6624/1910 B.

Neglijența în oficiu la preoți și epitropi; se provoacă cu toată asprimea la împlinirea datorințelor 903/1928.

Odăjdiile și cădelnița să nu fie lăsată peste noapte la casa mortului ca la Zold, unde careva s'a îmbrăcat în odăjdii și a început a cădi. 875/1893.

Oficiile Parohiale pot purta corespondență, cu alte oficii. 2672/1906.

Orașul Caransebeș înființează societate agronomică. 129/1869.

Oficiul Parohial cum să se poarte; apoi Calendariu de termine. 289/1907 protopresb. Logoj.

Opul „viața și activitatea metropolitului Șaguna“. 2335/1908.

Oculate și pertractări e oprit a se ținea în Dumineci și serbători legale. 468/1904.

Oficiile parohiale să aibe protocol de esibit și de poștă. 7632/1910.

Oficiul parohial; conducătorul lui are dreptul la locuință în casa parohială, sau în lipsa ei, la altă remunerațiune corespunzătoare. Regulam. pentru parohii din 1909 § 4 alin. ultim.

Oprește primirea de ajutoare din țări străine pentru școale și biserici. 253/1875.

† Preoții din Herendești osândiți pentru crime. 8/III 1813.

† Preoții Logojului pedepsiți cu strămutarea pentru desordine. 25/IV. 1815.

† Protopopul Atanasievici din Logoj distins cu medalie. 28/1813.

† Preoții din Vrâniuș și Ciclova osândiți pentru vestiri fără logodnă. 9/IV. 1814.

† Preoții din Cornereva osândiți pentru scandal în biserică. 26/VIII. 1814.

† Preoții din Ciuchici osândiți pentru că au îngăduit a descoperi mortul odată acoperit. 8/IV. 1815.

† Protopopul Mehadiei Stoica, apoi preoții din Domașnea și Pojejena primesc laudatoriu dela comanda militară. 2/V. 1815.

✧ Preotul din Gherman n'a făcut odata liturgia și n'a catehizat: e pedepsit. I/VI. 1816.

✧ Preoții sunt datori a face liturgia regulat; ord. Consiliului de Mihăștii Nr. 19.040/1816.

✧ Parohul din Pojejena-sârbească pentru nesubordinațiune lipsit de funcțiune. 16/XI. 1827.

✧ Preoții Caransebeșului, Domașniei și Crușovățului primesc laudatoriu pentru catehizațiune. 8/II. 1827.

## ȘTIRI

### Locale.

Duminea trecută, cea înaintea Botezului Domnului' după st. liturgie a cuvântat P. S. Să Episcopul nostru Din cuvintele P. S. Sale s'a putut ușor desprinde durere și îngrijorare, pricinuite de un dureros caz de brutalizarea unui preot bătrân, într'una din zilele cinstitelor serbători ale Nașterii Domnului. O faptă urâtă ca aceasta și altele ce se întâmplă sunt semne de sigură decădere... Omul însă să se roage cu adevărată credință, nădejde și dragoste lui Dumnezeu. Că nu întotdeauna ni se dă nouă, din ceace prin rugăciune cerem dovedește pe de o parte, că rugăciunea noastră nu are caracterul unei adevărate rugăciuni, sau că bunul Dumnezeu știe, că mai de grabă ne ajută, dacă în anumite împrejurări nu ne realizează dorințele noastre. Totuș să ne rugăm neîncetat, căci singur Dumnezeu, căruia ne rugăm noi, este adevăratul nostru reazim.

\*

*Marți*, a fost serbatoarea Tăcerii împrejur și a noului an. Biserica la sf. liturgie a fost arhiplina de credincioși. Conform unui uz binemotivat, în această serbătoare, la finea sf. liturgii P. O. D. protopresbiter Andreiu Ghidiu a citit o dare de seamă despre nișcarea populațiunii noastre din localitate; nașteri, cununii și cazuri de moarte. S'a citit apoi o lungă listă, a donatorilor acestei sfinte biserici, convingându-ne pe deplin despre spiritul de jertfă ce animează încă pe credincioșii Bisericii noastre.

**Un an** s'a împlinit zilele acestea acestea dela moartea prea timpurie a neîmfricatului luptător național Dr. Valeriu Branisce. Regretatul bărbat, a fost unul dintre acei puțini ardeleni, care ne-a iubit cu adevărat și care, trezind puternicele sentimente naționale ce dormitau în sufletele noastre, a știut să ne învețe, cu cuvântul și mai ales cu fapta, ce este adevărata iubire de neam și de limbă...

Pilduitoarea lui viață pururea să ne fie simbol de jertfă, și abnegație!

**Lordul Rothermere** din apărător al Ungurilor ce a fost până acum își permite să se amestece în treburile interne ale protejaților săi. Astfel într'un mesaj de

Crăciun publicat în toate ziarele din Budapesta îi sfătuiește să-și aleagă rege dintr'o dinastie străină și să renunțe la familia Habsburgilor. Numai că actualul regent se va gândi și el pentru următorii săi la tronul Ungariei; cum îi vor cădea lui propunerile neașteptate ale ordului englez, dar cum le vor cădea fanaticilor partizani ai lui Otto de Habsburg?!

**Turcia lui Kemal Pașa** înaintează rapid către civilizație. Intre alte reforme capitale, în timpul mai nou s'a introdus alfabetul latin în locul celui arab. Se zice că cea dintâiu carte tipărită cu litere latine, a fost trasă în 200.000 de exemplare. Cu adevărat omul acesta este pentru poporul turcesc aceea ce a fost Petru cel Mare pentru poporul moscovit, dacă nu îl chiar întrece în multe privințe.

**Grecia a hotărât crearea Senatului.** Se știe că nu toate statele au sistemul bicameral pe care-l avem noi și îl au statele din apus. Intre altele, Grecia este unul dintre acelea cari n'au avut maturanul corp. Neapărat Grecii au mai avut în trecut Senatul, dar cum ei au schimbat des Casele domnitoare, au schimbat sistemul reprezentativ bicameral cu cel unicameral. Acum însă primtr'o lege recent votată, au hotărât reînființarea Senatului.

### Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

No.3526/1928 c. f.

### Extras din publicațiune de licitație

În urma cererii de executare făcută de urmăritoarea Banca Poporală s. p. a. în Caransebeș, contra urmăritului Popovici Petru (căs. cu Adler Elena), dom. în Caransebeș, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Caransebeș, circumscripția judecătorei mixte Caransebeș, cuprinse în c. f. a comunei Caransebeș, No. coalei cf. 1887, No. de ord A+1, No. top. 1931, casa No. 952, în intravilan 52 st. □, cu prețul de strigare de 100.000 Lei, No. de ord. A+2, No top. 1932, casa No. 166, în intravilan 253 st □ cu prețul de strigare 100.000 Lei, pentru încasarea creanței de 200.000 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ținea în ziua de **18 Februarie 1929 ora 10 a. m.** în localul oficial al cf.

Imobilele ce se vor licita nu vor fi vândute cu preț mai mic decât jumătate diu prețul strigării.

Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorec, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite, pe cursul fixat în § 42, LX: 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 legea XLI: 1908). Caransebeș, la 7 Dec. 1928.

ss. I. Virágh jud.

**Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.**

Nr. 3524/1928. c. f.

**Extras din publicațiune de licitație**

În urma cererii de executare făcută de urmăritoarea firma Banca Poporală S. P. A. din Caransebeș, contra urmăritei Cecilia Alexandru Iritz născ. Kohn, dom. în Caransebeș, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Caransebeș circumscripția judecătorei mixte Caransebeș cuprinse în cf. a comunei Caransebeș, No. coalei cf. 1023, No. de ord. A. I. 1-2, No. top. 296, casa No. 467, în intravilan, 59 stp. □ No. top. 297, casă, în intravilan 111 stj. □, cu prețul de strigare 300.000 Lei, pentru încasarea creanței de 162.000 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ținea în ziua de **19 Februarie 1929 orele 9** în localul oficial al cf.

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat de § 42 LX 1881, ori să-i predea aceiuiși delegat chitanța constatând depunerea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147, 150, 170. al legii LX din 1881 ; § 21 legea XLI: 1908.)

Dacă nimeni nu oferă mai mult, el care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția, fixată conform procentului prețului de strigare, la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (art. 25, XLI din 1908),

Caransebeș, la 7 Decembrie 1928.

ss. **I. Virágh**, judecător

**Judecătoria ocolului Orșova, secția cf.**

No. 1707/1928 cf.

**Extras din publicațiune de licitație**

La cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Poporală Caransebeș, contra urmăriților Vasile și Elena Orbuléscu, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Orșova, circumscripția judecătorei ocolului Orșova, cuprinsa în cf. a comunei Orșova, No. coalei cf. 487, 1358 și 1359, No. de ord. A. numite loc de casă, 175 stj. □, cu casa neînscrisă încă prin cf. cu prețul de strigare de 62.000 Lei, izlaz, fânaț, cl. III. 1 jugh. 633 stj. □, cu prețul de strigare de 22.000 Lei, izlaz, fânaț cl. III. 1 jugh 634 stj. □, cu prețul de strigare de 22.000 Lei, pentru încasarea creanței de 223.000 Lei, capital și acces.

Licitațiunea se va ținea în ziua de **8 Martie 1929 ora 10**, în localul oficial al cf. ușa No. 3.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în articolul 42 legea LX din 1881, sau să predea aceiuiși delegat chitanța constatând depunerea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

neze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. din 1881; § 21, legea XLI: 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai ridicat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului de strigare, la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25, XLI. 1928).

Orșova, la 6 Noembrie 1928.

ss. **Al. Niculescu**,  
judecător.

ss. **Ign. Valean**,  
dir. de cf.

**Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.**

Nr. 3331/1928 c. f.

**Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.**

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firma Banca Poporală s. p. a. din Caransebeș contra urmăriților Seracin Ion și Anderca Rusalin din Vălișoara, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, și 147. din legea LX. din 1881, asupra unor părți din imobilele înscrise în cf. a comunei Vălișoara (din circumscripția Judecătorei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 18 și anume: 1/2 parte din No. top. 1821 Grădină în Satu bătrân de 305 stp. prețul de strigare 2385 lei; la coala No. 33, 1/2 parte din No. top. 1781 Grădină în Satu bătrân de 213 stp. cu prețul de strigare 1995 lei; la coala No. 89 No. de ord. A. I. 1—2 No. top. 511/1—512/2 Grădină și casa No. 224 de 338 stp. cu prețul de strigare de 43600 lei; No. top. 1862 arătură în Satu bătrân de 1 jug. 199 stp. cu prețul de strigare 30.350 lei; No. top. 2739 fânați în Copaci de 1147 stp. prețul de strigare 20.000; la coala 422 aceeași comună 1/2 parte din No. top. 239 casa No. 100 în intravilan de 46 stp. cu prețul de strigare 30.000 lei; coala 689 1/4 parte din No. top. 241/1 Grădină în intravilan de 395 stop. cu prețul de strigare de 1500 lei; pentru încasarea creanței de 2400 lei, capital interese de 12%, dela 15 Ianuarie 1927, spese de proces și de executare de 1685 lei fixate până acum, 1/3% taxa cambială, spese de 713 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 50 lei capital și acc. a lui Dr. Iosif Horvath Caransebeș, pentru 8250 lei capital și acc. a lui Anderca Rusalin și Bob Ion din Vălișoara, pentru 10000 lei capital și acc. a Inst. Banca Centrală Șvabească s. p. a. din Caransebeș, pentru 4300 lei capital și acc. a Băncii Graniței din Caransebeș pentru 2270 lei capital și acc. a Băncii Banatului și pentru 350 lei a lui Maximilian Andor din Caransebeșul-nou.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei, în ziua de **12 Februarie 1929 ora 10** la casa comunală a comunei Vălișoara.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceiuiși delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170. legea LX 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, 22 Noembrie 1928.

pentru conformitate

I. Virágh mp. jud. cons.

L. Bria p. dir. cf.

**Atragem atențiunea Domnilor Preoți**  
cari au primit „Calendarul Româ-  
nului“ și nu l-au desfăcut până în  
prezent să binevoiască a înapoia  
exemplarele nevândute, de oarece  
la noi s'a epuizat.

**Librăria Diecezană.**

**Aduc la cunoștința On. public**  
că mi-am deschis un

**Atelier de pictură**  
în **Cacoveni,**

jud. Caraș, unde pregătesc

steaguri, praznicare, ripide, chivoturi  
și tot felul de obiecte ce se țin de arta  
picturii. — Rugând sprijinul Onor. public:

**Atelierul de pictură E. POPOVICIU**

**Recvizite bisericesti**

dela cele mai renumite fabrici din străi-  
nătate au sosit și se află de vânzare la

**Librăria Diecezană.**

## FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „**LIBRĂRIA DIECEZANĂ**“ cu grosul și cu bucata.